

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Ἡ φήμη τῆς Ἰταιρείας τοῦ Ἰαβάν ἠύξανεν, ἀλλ' ἦτο ἀκόμη μέγα αἰνιγμα μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν κύκλων τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν τῆς. Κάποια ἀνυπομονησία ἤρχισε νὰ ἐκδηλώνεται ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσύρματον μεταβίβασιν ὀυνάμεως ἀπὸ τὸ κεντρικὸν κατὰστημα τοῦ Μισσισιπῆ. Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἰαβάν καίτοι πολλὰ ἦσαν ἐν τούτοις καθήκοντα ρουτίνας. Ἀλλὰ τὰ πάντα ἐμαρτύρουν τὴν τελεσφορότητα τοῦ προεδρικοῦ Ἰραφείου. Τὸ τμήμα τῆς μηχανικῆς ἐγκαταστάσεως, ὡς ἔχομεν ἤδη διηγηθῆ, ἦτο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Χάλσου.

Ὁ Χάλσους καὶ ἡ σύζυγός του (θυγάτηρ τοῦ Ἰαβάν) εἶχον πιάσει οἶκημα εἰς τὸ προάστειον τοῦ Σικάγου ἐνθα τὸ κεντρικὸν κατὰστημα εἶχε τοποθετηθῆ. Ἦτο μικρὸν τὸ οἶκημά των καὶ ἐπιπλωμένον ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα τῆς περιουρείας ἐκείνης τὰ ὁποῖα κατεῖχον ἄνθρωποι μὲ μισθοὺς ὄχι μεγάλους. Τὸ νεαρὸν ζεῦγος δὲν ἐρρόντιζεν δι' ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια καὶ διὰ καλλιτεχνήματα ἐπιπλώσεως. Ὁ Χάλσους ἦτο ἀπορροφημένος εἰς τὸ ποθητόν του Ἰδεῶδες καὶ κατεγίνετο νὰ ἀναπτύξῃ τὰ σχέδιά του.

Ἐννοεῖται ὁ Χάλσους ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἰταιρείας, συχνὰ εὕρισκετο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Λιευθунτοῦ, ἐνθα καὶ συνήντησε τὴν Βιργινίαν Δελαβάρη, εἰς τὴν ὁποίαν πολλὰκις μάλιστα καὶ ὑπηγόρευεν ἐγγράφα. Ἦτο ἀναπόδραστος αὐτῇ ἡ συνάρφεια τὴν ὁποίαν δὲν ἤμποροῦσε παρὰ νὰ ἐνθυμῆται, καίτοι οὐδέποτε ἐνθυμεῖται νὰ

τὴν ἀναφέρει εὕρισκόμενος εἰς τὴν οἰκογενειακὴν του ἐστίαν. Μίαν ἡμέραν τὴν ἀνελογίζετο καὶ συνωφρυνώθη διότι ἠσθάνθη κάποιαν ἐξαψιν εἰς τὸ πρόσωπόν του ὡς ἀπάντησιν εἰς νοερὸν ἐρώτημά του πρὸς τὸν ἑαυτὸν του. Τὸ γεγονός εἶνε ὅτι ἐκτοτε ἐπήγαινε κάπως συχνότερα εἰς τὰ κεντρικὰ γραφεῖα.

Ἐτύχε κάποτε ὁ Χάλσους νὰ εἶνε μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι προσεκλήθησαν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ. Ὁ Ἰαβάν ἐπέπληττε τὸ προσωπικὸν διὰ τὰς βραδύτητας τοῦ μηχανικοῦ τμήματος στρεφόμενος δὲ πρὸς τὸν Χάλσους εἶπε:

— Τί συμβαίνει εἰς τὸ τμήμα σου;

— Συμβαίνει ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ συμβαίη, ἀπήντησεν ὁ Χάλσους ψυχραίμως. Ἐπροσπάθησα νὰ ἐλαττώσω τὰς δαπάνας, ἀλλὰ οἱ ἐργάται δὲν δέχονται ἐλάττωσιν ἡμερομισθίων.

— Γιατί δὲν δέχονται;

Ὁ Χάλσους ἐμειδίασε καὶ εἶπε:

— Εἰς αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἔχουν ἑκατὸν ἀπαντήσεις. Μία ἀπὸ αὐτὰς εἶνε ὅτι δὲν ἤμποροῦν νὰ ζήσουν μὲ τὰ ἡμερομίσθια ὅπου ἔχουν τώρα. Ἀλλῆ ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις των εἶνε ὅτι προτιμοῦν τὸ μισθολόγιον τῆς Ἰπαγγελματικῆς των Ἰνώσεως.

— Δὲν ἐπιτρέπω Ἰπαγγελματικὰς Ἰνώσεις εἰς τὸ ἔργαστάσιόν μου κύριε Χάλσου. Ἀμ' αὐτὸ θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡς νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἐργασίας, νὰ τοὺς εἴπωμεν ἀπὸ τώρα τὸ μυστικὸν μας καὶ νὰ γίνωμεν ὑπηρέται των, ἀντὶ ὅπου αὐτοὶ εἶναι ὑπηρέται μας.

— Βεβαιότατα, κύριε Διευθυντά

ἀλλ' αἱ Ἰπαγγελματικαὶ Ἰνώσεις δὲν ἠσυχάζουν, καὶ ἀναγκάζομαι καθ' ἑβδομάδα νὰ προσλαμβάνω νέους ἐργάτας καὶ νὰ τοὺς ποδηγετῶ ἀπὸ τὸ ἄλφα, διότι αἱ Ἰπαγγελματικαὶ Ἰνώσεις ἀδιακόπως ἀποσποῦν τοὺς ἐργάτας μας. Ἐκτός τούτου δὲ πρέπει νὰ προσέχω πολὺ νὰ μὴ τύχη κανεὶς ἐκ τῶν ἐργατῶν καὶ κινεῖται τίποτε ἀπὸ τὸ μυστικόν μας. Ἴν' τὸ θέλετε κύριε Ἰαβάν, αὐτὰ εἶνε γεγονότα.

— Ἄλλὰ, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἀντιταχθῶμεν κατὰ τῶν γεγονότων ἀπήντησε μὲ στυγνότητά ὁ Ἰαβάν. "Ἄν αἱ Ἰπαγγελματικαὶ Ἰνώσεις θέλουν πόλεμον, πόλεμον θὰ ἔχουν μέχρι οὐ θὰ παύσουν νὰ θέλουν πόλεμον.

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς μὲ κάποιον τρόμον εἰς τὴν φωνὴν του προσέθεσε.

— Καὶ ὅμως Κάρολε αἰσθάνομαι κατάκαρδα τὴν ἀδικίαν ἣ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τὸ ὄνειρόν μου εἶνε νὰ κάμω κάτι διὰ τὰς Ἰργατικὰς Τάξεις τῆς πατρίδος μας. Δὲν λησιμονῶ ὅτι ἡ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἰταιρείας μας θὰ ρίψη ἑκατοντάδας χιλιάδων ἐργάτας εἰς τοὺς ὁδούς. Ἴν' θὰ κάμουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι; Αὐτὸ εἶνε πρόβλημα. Ἢ ἀκρίβεια τοῦ βίου αὐξάνει ἐνῶ τὰ ἡμερομίσθια ἐλαττόνονται, καὶ αὐτὴ ἡ κατάστασις θὰ ἐπιταθῆ χιλιοπλασίως ὅταν προκύψουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἰταιρείας μας. Πῶς θὰ ζήσουν τόσα ἑκατομμύρια ἐργατῶν; τί θὰ τρώγουν; Ἄλλὰ δὲν θὰ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ λεχθῆ περὶ τοῦ Ἰωάννου Ἰαβάν ὅτι ἐλησιμόνησε τὰ ἀνθρώπινα ὄντα ἐν τῇ μέθῃ τοῦ θριαμβοῦ του. Ἴχω ἀπὸ τινος καιροῦ εἰς τὸν νοῦν

μου μίαν ἔκτασιν γῆς εἰς τὸ Ἰέξας ὅσον σαράντα χιλιάδες στρέμματα. Ἢ ἰδέα μου εἶνε νὰ κάμω αὐτὸν τὸν τόπον συν-οικισμὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς ἐργάτας οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ μᾶς χρειάζονται, ὅταν προκύψουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἰταιρείας μας. Ἢμποροῦν ἐκεῖ νὰ ἐργάζονται μόνοι τῶν καλλιεργοῦντες τὴν γῆν, ὥστε καὶ αὐτοὶ νὰ κερδίζουν τὸ φωμί των καὶ ἄλλοι νὰ πορίζονται κέρδη. Θέλω νὰ τοὺς ἰδῶ νὰ εἶνε χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν. Δὲν ἀνέχομαι νὰ τοὺς ἰδῶ πεινῶντας.

Ἢ χεῖλη του ἔκαμαν μίαν τρομώδη κίνησιν ἐπὶ τῇ ἐκφράσει τῆς τελευταίας ταύτης σκέψεως. Ὁ Ἰαβάν ὄντως ἠσθάνετο ὅτι ἦτο ἄνθρωπος πολὺ τρυφερᾶς καρδίας.

— Ναι, ἀπήντησεν ὁ Νάλσους ξηρῶς, ὁ Ἰσάρος εἶχε τοιαῦτα περίπου σχέδια διὰ τοὺς δουλοπαροίκους. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τοὺς ἀπηλευθέρωσεν.

— Αὐτὰ εἶνε ἀνοησίαι. Ἰγῶ δὲν ἐννοῶ νὰ κάμω δουλοπαροίκους. Ἀπλούστατα πρόκειται περὶ πολιτῶν τοὺς ὁποίους διάνοια ὑπερτέρα τῆς ἰδικῆς των θὰ μεταφέρῃ εἰς σφραῖραν εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλως δὲν θὰ εἰμποροῦσαν νὰ φθάσουν μόνοι των, εἰς σφραῖραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐργαζόμενοι νὰ εἰμποροῦν νὰ γίνουν χρήσιμοι ὄχι μόνον εἰς τὸν ἑαυτὸν τους ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους. Ἄλλὰ σύ, παιδί μου, ὁμιλεῖς πάντοτε περὶ ἀλτροῦισμοῦ, ἀδελφοσύνης, ἀνθρωπίνης ἰσότητος καὶ κάτι τέτοιες μωρίαις. Δὲν μᾶς λές τί ἔκαμε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα κανεὶς ἀπὸ σᾶς, οἱ ὁποῖοι συνάξεσθε καὶ συζητεῖτε περὶ σχεδίων πῶς νὰ ἀραιρέσητε τὴν ἰδιοκτησίαν

ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὴν ἀπέκτησαν διὰ τοῦ σθένους των; Ἐγὼ δὲν συζητῶ ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ πράττω ἔργα. Καὶ εἶνε ἔργον ἀπτόν αὐτό ὅπου σοῦ λέγω ὅτι θὰ κάμω εἰς τὸ Τέξας διὰ τοὺς ἐργάτας οἱ ὅποιοι μέλλει νὰ μείνουν ἄνευ ἐργασίας. Καὶ θὰ τὸ κάμω διότι δὲν θέλω νὰ στερήσω τὴν πατρίδα μου τῆς τιμῆς ὅτι τουλάχιστον ἓν τέκνον τῆς συνέλαβε δύο μεγαλοεργοὺς ιδέας — τὴν εὐθηνὴν παροχὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, καὶ τὴν πρακτικὴν λύσιν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος. — Ἴδου δύο ὅπως μεγαλοεργοὶ ιδέαι.

Δὲν τολμῶ νὰ εἰπῶ τέτοια πράγματα εἰς τοὺς ἐργάτας, ἀπήντησε σχολιαστικῶς. Ἡ θέσις των εἶνε ἀρκετὰ δυσάρεστος ὅπως εἶνε τώρα.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τοὺς εἰπῆς τίποτε ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἴχθεις τὰς ὁδηγίας μου ὅτι πρέπει νὰ παύσης πάντα ἐργάτην ὁ ὅποιος ἀποκρούει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἡμερομισθίου. Τὸ Σικάγον εἶνε γεμάτον ἐργάτας οἰκογενειάρχας οἱ ὅποιοι δὲν βγάζουν ἀρκετὰ λεπτὰ διὰ νὰ ἀγοράσουν ψωμί. Αὐτὸ νὰ τοὺς εἰπῆς καὶ ἂν δὲν τοὺς ἀρέσῃ εἶνε ἐλεύθεροι. Ἄς φέρουν καὶ δυναμίτιδα ἂν ἀγαποῦν. Ἴγουμεν ὅλα τὰ μέσα νὰ τοὺς καθυποτάξωμεν καὶ θὰ ἐπιμείνω ὅσον νὰ τοὺς ἴδω ἔρποντας καὶ δεχομένους τοὺς ὅρους μου.

— Κύριε Ρ'αβάν παρατηρῶ σημεῖα πολὺ περίεργα. Οἱ ἐργάται εἶνε πολὺ σκυθρωποί. Οἱ ἀρχιεργάται μοῦ λέγουν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπήντησαν τόσας δυσκολίας με τοὺς ἐργάτας. Οἱ ἄνθρωποι φαίνονται ὡσάν νὰ προαισθάνονται ὅτι κόπτουν τὸν λαιμόν των θεμελιόνοντες τὴν ἐργασίαν τῆς Ἰταιρείας

μας. Ἴννοεῖται δὲν ὑποπτεύονται τὸ μυστικόν, ἀλλὰ ἔχουν γίνει πολὺ δύσπιστοι.

— Ἴδου λοιπὸν ὅπου ἀρχίζεις νὰ βλέπῃς μερικὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀπαισιῶν σοσιαλιστικῶν ιδεῶν σου. Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀσπασθῆς τὰς ιδικάς μου ιδέας, Κάρολε.

— Κύριε Ρ'αβάν, πῶς θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα; Ποία εἶνε ἡ λογικὴ διαρρύθμισις τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐργατῶν;

— Νὰ σοῦ πῶ ἀμέσως. Μία λογικὴ λύσις καὶ διαρρύθμισις εἶνε ὅτι θὰ βάλω ἄλλον νὰ διευθύνῃ τὸ Ἴργοστάσιον ἂν ἐσὺ δὲν εἴμφορῆς. Καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ ἄλλος οὗτος ὅποιος καὶ ἂν εἶνε θὰ τὸ διευθύνῃ κατὰ πῶς θὰ τοῦ λέγω.

— Θέλετε τὴν παραίτησίν μου τώρα;

— Πολὺ πιθανὸν νὰ τὴν ἐπαιρνα ἂν δὲν ἐπρόκειτο διὰ τὴν Σοφίαν. Ἴπίπειτα, ἡμεῖς ἔχομεν ἀρχίσει μαζὺ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν. Προσέτι σὲ θέλω ὅταν πάμε ἔς τὴν Νέα Ἰόρκη νὰ ἰδῆς τοὺς συνεταίρους καὶ νὰ τοὺς ἐξηγήσης ὅτι ἔχουν λάθος νὰ εἶνε τόσο ἀνυπόμονοι.

Ἰήγαινε νὰ πιάσης τέσσαρα βαγόνια τοῦ τραίνου.

— «Ἰέσσαρα»!

— Ναί, θέλομεν ἓνα δυὸ νὰ τρῶμε καθ' ὁδόν, καὶ ἓνα δυὸ νὰ ἐργαζώμεθα. Πρέπει νὰ πάρω μαζὺ μου καὶ στενογράφων, ἐννοεῖται. Τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ ἔχω ἰδικὴν μου σιδηροδρομικὴν γραμμὴν.

Ὁ Χάλσους παρουσίασε δυσκολίας λέγων ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφῆσθαι τὴν

Σοφίαν μόνην της καὶ ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης διεξήχθη κάποια ζωηρὰ συζήτησις μεταξύ πενθεροῦ καὶ γαμβροῦ περὶ γάμου καὶ γυναικῶν.

— Κάρολε, μὲ ἐκπλήττεις καὶ μὲ θλίβεις, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν, Ἡ Σοφία εἶνε θυγατέρα μου. Δὲν ἀντιλέγω ὅτι οἱ τρόποι της ἴσως νὰ ἔχουν αὐτοσεβασμὸν καὶ ἀξιοπρέπειαν, ἀλλὰ ἔχει ὅλας τὰς ἀρετὰς πιστῆς συζύγου. Νὰ μὴν ἀκούω νὰ μοῦ λέγῃς τὸ ἐλάχιστον ἐναντίον της. Ἰκάθησες ποτὲ νὰ συλλογισθῆς, Κάρολε, ὅτι τὴν θέσιν σου ἐν τῇ κοινονίᾳ τὴν ὀφείλεις εἰς τὴν θυγατέρα μου;

— Δὲν σκέπτομαι συμφεροντολογικῶς κ. Ρ'αβάν. Ἰξέφρασα μόνον γεγονότα. Εἶπα ὅτι προτιμῶ νὰ μὴ σὲ συναντήσω εἰς Νέαν Ἰόρκην. Θὰ σὲ συνοδεύσῃ ὑποθέτω, καὶ ἡ στενογράφος σου ἡ δεσποινὶς Δελαβάρη.

— Ἰχὼ ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας της καὶ τῆς ἰκανότητός σου. Σὰς θέλω καὶ τοὺς δύο. Εἴς τὴν Νέαν Ἰόρκην ἐσὺ πρέπει νὰ δόσῃς εἰς αὐτοὺς τοὺς διοικητὰς νὰ ἐννοήσουν.

— Δὲν εἶνε δυνατόν εἰς τὸ τραῖνον νὰ σοῦ χρησιμεύσῃ στενογραφικὴ ὑπηρεσία.

— Αἶ, καὶ τί σὲ μέλει σέ' γι' αὐτό;

— Δὲν μὲ μέλει τίποτε γι' αὐτό. Μόνον ἐνδιαφέρομαι νὰ ἀντιληφθῶ ἂν θὰ ὑπάρχῃ εὐκαιρία καὶ συνομιλίας εἰς τὸ τραῖνον. Εἶνε ὠραία νέα ἡ δεσποινὶς Δελαβάρη. Καὶ ἐν συνόλω σκέπτομαι ὅτι θὰ ἔλθω μαζὺ σας. Πιστεύω ἄλλως τε ὅτι μία ἡμέρα διαμονῆς εἰς Νέαν Ἰόρκην θὰ εἶνε ἀρκετὴ διὰ νὰ διεξαγάγωμεν τὰς ὑποθέσεις μας.

— Ἰέσσαρας ἡμέρας θὰ λείψωμεν ἀπὸ τὸ Σικάγον. Περισσότερον δὲν σκοπεύω. Ἰχὼ ἀνάγκην νὰ εἶμαι ὀπίσω γρήγορα ἐδῶ, διότι ἐδῶ εἶνε ποῦ θὰ κάμω μερικὰ πραγματικὰ χρήματα.

— Καὶ μήπως δὲν ἔχεις κάμει ἔως τώρα; τὸ μεγαρόν σου τί εἶνε;

— Ἰχὼ στοιχίσει 140.000 δολλάρια καὶ θὰ πᾶνε ἄλλα τόσα γι' αὐτὸ τὸ σπῆτι, εἶπεν ὁ Ρ'αβάν. Ἰπέπειτα ἀρ' ὅτου ἐμπῆκα εἰς αὐτὴν τὴν Ἰταιρείαν ἔχω ξοδεύσῃ ἄνω τῶν 400.000 δολλαρίων ὁ μισθός μου εἶνε μόνον 100.000 τὸν χρόνον. Ποιὸς ἤμπορεῖ νὰ ζήσῃ ἀπὸ τὸν μισθόν του, καὶ νὰ ἀποταμιεύῃ καὶ μερικὰ χρήματα; Εἶνε δυνατόν; Πρέπει νὰ ἀνακατεύεται κανεὶς καὶ εἰς ἄλλα. Ἀλλὰ ἔχω τὰς ἐλπίδας μου, Κάρολε, ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐντὸς δεκαετίας θὰ μὲ ἰδῆς πλούσιον ἄνθρωπον, πολὺ πλούσιον. Ὁ Ρ'αβάν ἐσηκώθη καὶ ἐβάδισεν ἐξημμένος κατόπιν νευρικῶς ἐσταμάτησε λαβὼν τὴν προσφιλῆ του στάσιν μὲ τὰς χεῖρας ὑποκάτωθεν τῶν πλευρῶν τῆς ρευγκότας του καὶ μὲ τοὺς πόδας χωριστὰ ἀπ' ἀλλήλων. Ὁ Χάλους τὸν ἐκύτταξε σύνοφρος.

— Ἄ, Κάρολε, δὲν ὑπάρχει ἄλλο εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ χρήμα. Μεγαλητέρα φιλοδοξία δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἔχη ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ νὰ κάμῃ χρήματα! Ὅταν σὲ ἀκούω καὶ λὲς ἀνοησίες περὶ ἀδελφότητος καὶ ἀνθρωπισμοῦ—ὅταν σὲ βλέπω νὰ σπᾶς τὸ μικρό σου τὸ κεφάλι διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους μὲ κάνεις νὰ μειδιῶ! Τί σὲ σκοτίζει ὁ λοιπὸς κόσμος ἅμα φροντίζεις διὰ τὸν ἑαυτὸν σου; Μία μόνον ἀδελ-

φρότης ὑπάρχει ἀξία λόγου, καὶ μόνη μία—καὶ ἡ ἀδελφότης αὐτὴ δὲν εἶνε τῶν ἐργατικῶν τάξεων τῶν κοινῶν δηλαδὴ μικρανθρώπων ἀλλ' εἶνε ἡ ἀδελφότης τῶν μεγαλάνθρώπων οἱ ὅποιοι ἐσχημάτισαν μεγαλοπεριουσίας. Κάρολε μὴ χάνεσαι. Αὐτὴ ἡ ἀδελφότης ὅπου σοῦ λέγω εἶνε ἡ μόνη. Ἴδου Σύνδεσμος διὰ τὴν ἁράσιν σου. Ἴδου στάδιον διὰ τὴν φιλοδοξίαν σου, παιδί μου. Αἰκολούθησέ με καὶ θὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω.

Ὁ Χάλσους τὸν ἐκύτταζε μὲ λαμπακοπαῦντας ὀφθαλμούς, τόση ἦτο ἡ ἀγανάκτησις τῆς ψυχῆς του, καὶ τόσον περιρρονητικαὶ λέξεις ἤρχοντο εἰς τὰ χεῖλη του ἔτοιμοι νὰ ἐκστομισθοῦν. Ἀλλ' ἐκρατήθη, καὶ μόνον εἶπε :

— Πολὺ καλὰ, κ. Ρ'αβάν. Πάω νὰ ἐτοιμασθῶ διὰ τὸ ταξεῖδι καὶ λαμβάνω ὑπὸ σημείωσιν ὅτι μοῦ ὑπόσχεσαι νὰ ἐπιστρέψωμεν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος. Ὡρα καλή.

Ἰξήθηθεν ἀπὸ τὸ δωμάτιον ἡσύχως. Ἦτο ὠραῖος εὐσωμος ἀνὴρ. Ἀλλὰ ἡ ἐκφρασις τοῦ προσώπου του κάπως δὲν ἠκτινοβόλει εὐδαιμονίαν. Ὁ Ρ'αβάν ἐκάθητο κυττάζων πρὸς τὴν θύραν, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ γαμβρός του ἐξηφανίσθη. Κάποια στενοχωρία τοῦ ἠνώχλει τὴν ψυχὴν, κάποια ἀόριστος ἀνησυχία καὶ δυσαρέσκεια. Δὲν ἤξευρε τί αἰσθημα ἦτο αὐτό.

— Σάν κάτι νὰ μὲ φοβίζῃ, ὅπως αὐτοὺς τοὺς ἐργάτας, εἶπε μονολογῶν, καὶ ἐνῶ δὲν ὑπάρχει τίποτε εἰς τὸν κόσμον νὰ μὲ ἐμβάλλῃ εἰς ἀνησυχίαν. Πούχ!

Ἰβραδύτερον ὅπου εἶδε τὴν Βιργινίαν τῆς εἶπε περὶ τῆς μελετωμένης

μεταβάσεώς των εἰς τὴν Νέα Νὺρκην. Ἡ Βιργινία ἀκριβῶς τότε ἐσκέπτετο τὸν Χάλσους ὁ ὅποιος πρὸ ὀλίγων ὠρῶν τῆς εἶχεν ὑπαγορεύσει ἐν ἐγγραφον. Ἀλλὰ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι καὶ ὁ Χάλσους τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς στιγμὴν ἐσκέπτετο τὴν δεσποινίδα Δελαβάρη. Ἐσκέπτετο τὴν θαυμασίαν ικανότητά της εἰς ὅλα τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἰταίρειας καὶ τὴν χάριν μὲ τὴν ὁποίαν ἐξετέλει τὰ καθήκοντά της. Ὅλοι οἱ ἄρρενες ὑπάλληλοι, εἰς ἡκούον τοὺς διαλογισμοὺς τούτους τοῦ Χάλσου θὰ ἀπεφαινόντο ἐμφαντικώτατα ὅτι πράγματι ἦτο ἡ Βιργινία ἔξοχος γυνή. Ἰξ ἴσου ἐμφαντικῶς ὅλοι αἱ θήλειαι ὑπάλληλοι, θὰ ἐξέφραζον τὴν πλήρη διαφωνίαν των περὶ τῶν θελημάτων τῆς δεσποινίδος Δελαβάρη. Ὁ Χάλσους κάπως ἐσταμάτησεν αἴφνης εἰς τοὺς διαλογισμοὺς του ἀναπολήσας τὴν σύζυγόν του. Ἐσκέπηθη ὅτι ὤφειλεν εἰς τὴν Σοφίαν, πίστιν, τιμὴν καὶ ἀφοσίωσιν ὅτι τῆς ὤφειλεν ὀλόκληρον τὸν ἑαυτόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ἰξ τὴν Συνεδρίασιν τῶν διοικητῶν ἐν Νέα Νὺρκη συγκροτηθεῖσαν ἅμα ἀφίχθη ὁ Ρ'αβάν, ἐν μέλος ἐξέφρασε τὰς ἀμυβολίας του περὶ τῆς πρακτικότητος τῶν σχεδίων τοῦ Ρ'αβάν.

— Ὁ κόσμος εἶνε γεμάτος, εἶπεν, ἀπὸ ἐρευνῆσεως καὶ θεωρίας. Ἰκουσα μάλιστα καὶ τὴν θεωρίαν ὅτι ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐξάξῃ χρυσάφι ἀπὸ νερὸ τῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ ὅταν ἐλθῶμεν ἀπὸ τὴν θεωρίαν εἰς τὴν πράξιν, τότε ἀποδεικνύεται πόσον δύσκολον πρᾶγμα εἶνε νὰ γίνῃ κανεὶς πλούσιος διὰ μιᾶς.

Ἦτο μικρόσωμος ὁ κάμνων αὐτὴν τὴν παρατήρησιν καὶ εἶχε μαύρην γενειάδα ἀπολήγουσαν εἰς ὄξύ. Τὸ ὄνομά του ἦτο τρομερὰ δύναμις δεσπόζουσα σιδηροδρομικῶν περιουσιῶν, ἀλλ' ἦτο θῦμα χρονίας δυσπεψίας. Σιγῇ ἄκρα ὑπεδέχθη εὐλαβῶς τὰς παρατηρήσεις του. Δώδεκα ζεύγη ὀφθαλμῶν ἐστράφησαν πρὸς τὸν Ἰ'αβάν ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῆς μακρᾶς τραπέζης· ὁ ἀγορεύων ἐξηκολούθησε.

— Ἢίμαι πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξω σχέδια διὰ τὰ ὁποῖα ἔχω πεποιθήσιν. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι, ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὰ σχέδια τοῦ Ἰ'αβάν. Ἦχοῦν τόσο καλὰ καὶ πρακτικά. Δὲν ἤκουσα ποτὲ τίποτε ἀπλούστερον καὶ ὠραιότερον. Ἀλλὰ, κύριοι, δὲν προχωροῦμεν εἰς τίποτε τώρα τόσοις μῆνας. Κύριε Ἰ'αβάν, δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἶνε μῆνες τώρα ὅπου σᾶς πληρόνομεν ἀρκετὰ γερὸ μισθό, ἐκτὸς ὅπου τὰ ὀλικά μας ἔξοδα ἔφθασαν εἰς κολοσσιαῖον σημεῖον;

(1) Ἰ'αβάν ἔδωκε χαρακτηριστικὴν ἀπάντησιν εἰς ὅλα ταῦτα.

— Ἰὺς πόσα ὑπολογίζετε τὸ μερίδιόν σας, κύριε Ἰζών; ἤρώτησε ἠρέμα.

— Αὐτὴ ἡ ἀπάντησις εἶνε μπλόφα, εἶπεν ὁ παραπονιάρης χρηματιστής. Ἦχω τρεῖς χιλιάδας μετοχάς. Ἦξήντα ἑκατομμύρια δολλάρια.

— Δός μοι αὐτὴν τὴν πέννα, Κάρολε. Θὰ κάμω ἓνα σημείωμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἀγοραπωλησία. Μονογραφήσατέ το παρακαλῶ κύριε Ἰζών θὰ σᾶς δώσω τσὲκ ἑξήντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

(1) παραπονιάρης χρηματιστής,

ἐδίστασεν ἐπὶ στιγμὴν, ἀλλ' ὁ Ἰ'αβάν ἀνέκραξε σκαιῶς:

— Ἦ καταθέσατε τὰς μετοχάς σας, ἢ σιωπήσατε. (1) σκοπός μου εἶνε νὰ σᾶς ἀγοράσω καὶ νὰ σᾶς ἀποβάλω, χωρὶς νὰ χάνωμεν καιρό. Δὲν μᾶς συμφέρει νὰ ἔχωμεν νερόβραστα μέλη εἰς τὸ Συμβούλιον. Τὸ Συμβούλιον ἔχει νὰ κάμη πόλεμον καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ συζητῇ.

— Δὲν ἀνέχομαι αὐτά, ἤρχισε λέγων ὁ κλαψιάρης χρηματιστής. Πρέπει νὰ σᾶς εἶπω...

— Δὲν πρέπει νὰ μᾶς εἰπῆς τίποτε, καὶ αὐτὰ ὅπου εἶπα θὰ τὰ ἀνεχθῆς, ἀπήντησεν ὁ Ἰ'αβάν. Μονογράφησε αὐτὸ τὸ σημείωμα καὶ τὸ χρῆμα σου εἶνε ἔτοιμον. Μὲ τὴν μονογράφησίν σου παύει καὶ ἡ ψῆφός σου εἰς τὸ Συμβούλιον.

— Ὅρθότατα, εἶπεν μία βραχνὴ φωνὴ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τραπέζης. (Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ "Λκερμαν τὸν ὁποῖον ἤδη ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸν "Λγιον Λουδοβίκον). Ἰ'αβάν, παίρνω τὸ ἥμισυ τῶν μετοχῶν.

— Σοῦ παίρνω τὰ μισὰ "Λκερμαν, εἶπεν ὁ γνωστός μας Στάνθλεϋ, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται μας, κατὰ πρῶτον ἀνεκοίνωσε τὴν ιδέαν του ὁ Ἰ'αβάν.

(1) δυσηρεστημένος ὠχρίασεν ἀλλὰ καὶ ἐθύμωσεν.

— Ἀροῦ εἶνε ἔτσι λοιπόν, ἐγὼ τὰ θεωρῶ μπλόφαις ὅλα αὐτά. (1)ρίστε νὰ μονογραφήσω. Πάρτε τὰς μετοχάς μου.

— Πρωτοκόλλησέ το, εἶπεν ὁ Ἰ'αβάν πετῶν τὸ σημείωμα πρὸς τὸν τὰμῖαν. Ἦχετε τὰς μετοχάς ἐδῶ κύριε Ἰζών;

— Μάλιστα ἐδῶ τὰς ἔχω ὅλας, ἀπήντησεν ὁ τέως διοικητὴς ἀγρίως.

— Παραδόσετέ τας εἰς τὸν Ταμίαν, ἐὰν ἀγαπᾶτε, δηλαδή ἂν σῆς ἀρκῆ ὁ λόγος ἐμοῦ καὶ τῶν συναδέλφων μου ἐδῶ ὅτι δεχόμεθα τὸ σημεῖωμά σας.

— ὦ, βέβαια, ἐννοεῖται, μοῦ ἀρκεῖ ὁ λόγος σας, ἀπήντησε μετὰ χολῆς ὁ Τζών.

— Ὡστε ἐτελείωσεν ἡ ὑπόθεσις. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ εἶνε συνεδρίασις διοικητῶν τῆς Ἰσταιρείας, ἴσως, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ.

Ἄλλ' ὁ τέως διοικητὴς ὁλοῦν ἐπαίρνε τὸ ἐπανωρόριόν του καὶ τὸν πῆλον του.

— Ἐπιθυμῶ κύριοι, εἶπεν ἡρέμα ὁ Ἰ'αβάν, νὰ ἀντιληφθῆτε καλῶς ὅτι ἂν φοβῆσθε, δὲν σᾶς ἀναγκάζει κανεὶς νὰ προχωρήσετε. Καλῆτερα παραιτηθῆτε τώρα, παρά ἀργότερα. Δὲν ἔχετε παρά νὰ μὲ εἰδοποιήσετε. Ἐννοεῖται δὲν ἔμπορῶ ἐγὼ μόνος νὰ πάρω ὅλα σας τὰ μερίδια ἐπάνω μου, ἀλλὰ ἐὰν θέλετε νὰ ἀποχωρήσετε, ἔμπορῶ νὰ ὀργανώσω νέαν Ἰσταιρείαν.

Ὅλοι τὸν ἐκύτταζαν σιωπηλοί, καὶ κάποια φαιὰ κεφαλὴ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐνευεν ἀρνητικῶς πράγμα τὸ ὅποιον ἔκαμνε τὸ βλέμμα τοῦ Ἰ'αβάν χαρμόσυνον. Ἐνῶ ἐξήρχετο, τὸ τέως μέλος εἶπε:

— Χαίρετε, ἐγὼ φεύγω.

— Καλὴ μας ἀπαλλαγὴ, ἀπήντησεν ὁ Ἰ'αβάν γαληνιαίως.

— Ἀργότερα θὰ σὲ περιποιηθῶ γι' αὐτό, κύριε Ἰ'αβάν.

— Καὶ γιατί ὄχι τώρα;

— Ἢ ἀκούσης ἀπὸ τὴν Ἀγοράν, ἀμέσως.

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ἀγορά. Ὅσω πε-

ρισσότερον ὁμιλεῖς εἰς τὴν Ἀγοράν ἐναντίον πραγμάτων τὰ ὅποια δὲν γνωρίζεις τόσῳ περισσότερο μὲ ὑψώνεις. Ὡστε ἐμπρός, κύριε Τζών, ἐὰν ἔχης αὐτὴν τὴν διάθεσιν, ὁ ἀριμόδιος τμηματάρχης εἶνε ἐδῶ καὶ θὰ προδῇ, ἀμέσως εἰς ἀπόδειξιν τοῦ πειράματος ἐνώπιον τῶν κυρίων διοικητῶν. Ἢ θέσις σας εἰς τὸ Συμβούλιον θὰ μείνη κενή, καὶ ἴσως συμπληρωθῇ ἀργότερα.

Ὁ Χάλσος ἠγέρθη καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ μικρὸν μοδέλον, τὸ ὅποιον εἶχεν εἰς τὸ κιβώτιον παρά τὸ πλευρόν του. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀρχὴν, ἦτο τὸ ἴδιον μοδέλον, τὸ ὅποιον ἐπεδείχθη εἰς τὴν ἀρχικὴν συνεδρίασιν ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ. Μόνον ὑπὸ ἐποψίν ἐπεξεργασίας καὶ στερεότητος ἦτο ἀνώτερον τοῦ ἀρχικοῦ. Ὁ Χάλσος ἐκύτταξε τριγύρω διστακτικῶς.

— Κύριοι, ὅλοι γνωρίζετε τὴν γενικὴν θεωρίαν τῆς παρουσίας ἐφευρέσεως, ἤρχισε λέγων ὁ Χάλσος, λαμβάνων τόνον καθηγητοῦ, μὲ τὴν ἀδειαν πάντοτε τοῦ Ἰ'αβάν, ἐννοεῖται. Ἢ ἰδέα εἶνε ἀπλουστάτη, εἶνε, ἐννοεῖτε, ἡ ἰδέα τοῦ ἀσυρμάτου. Προσαρμόζομεν τὸ μηχανήμα μας εἰς τὸ ἐλεύθερον ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τοῦ ἀέρος καὶ ἔχομεν ὄχι πλέον τὸ γνωστὸν αὐτοκίνητον, ἀλλὰ νέον αἰθεροκίνητον οὕτως εἶπεῖν μηχανήμα. Περὶ ὅλων τούτων ἔχετε ἤδη ἀρκετὰς πληροφορίας. Τώρα θὰ σᾶς δείξω μερικὰς ἐφαρμογὰς. Κατασκευάζομεν μικρὰν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ μηχανήμα μας θὰ βαδίσῃ δυνάμει τοῦ ἐλευθέρου ρεύματος, τὸ ὅποιον προσελκύεται εἰς τὸν ἀποδέκτην. Ἢ αὐτὴ χρησιμοποί-

ησις τῆς ιδέας γίνεται καὶ εἰς τὰ συνήθη αὐτοκίνητα. Ἴκαστος δύναται νὰ ἀναπτύσῃ ἠλεκτρισμὸν διὰ τῆς μεθόδου μας. Καὶ ὅ,τι ἀληθεύει περὶ αὐτοκινήτων, ἀληθεύει καὶ περὶ πάσης ἄλλης μηχανῆς, περὶ ἀρότρων, βαγονίων κλπ. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο εἰμὴ ἡ προσθήκη τοῦ ἀποδέκτου. (1) ἀποδέκτης εἶνε πολὺ εὐχρηστον ἐργαλεῖον καὶ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ κομίσῃ ὅπου δῆποτε ὑπὸ μάλης, καὶ ν' ἀναπτύσῃ δύναμιν, διὰ τὴν ὁποίαν σήμερον χρειάζονται πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουν πολλοὶ ἵπποι.

(1) Χάλσους προέβη ἀκολούθως εἰς τὸν καταρτισμὸν μικροσκοπικοῦ τραίνου δεκάδος βαγονίων, οἱ δὲ βαρεῖς χρηματισταὶ παρετήρουν τὰς ἐργασίας του μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀνυπομονησίας.

— Ἴδὼν αὐτὸ τὸ μηχανήμα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς προσδοκίας μας, τί γίνεται πλέον ἢ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία τοῦ κόσμου, ἠρώτησεν ἓνας ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τραπέζης φέρων μακρὰν γενειάδα καὶ κύπτων πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἐνῶ ὠμίλει.

— Γίνεται ἐντελῶς ἰδική μας, ἀπήντησεν ὁ Ἰ'αβάν.

— Καλὰ καὶ ποῖος ἐμποδίζει τὸν τυχόντα νὰ ἀντλή ὅσιν δύναμιν θέλῃ ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ νὰ κατασκευάζῃ ὅσας σιδηροδρομικὰς γραμμὰς θέλῃ.

— Κανεὶς ἀπολύτως εἰμὴ μόνον ἡ ἀλληλεγγύη τοῦ σιδηροδρομικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἄμα ἡμεῖς ἔχωμεν τὰ προνόμιά μας νομοθετημένα ποῖος ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν δυνάμεως ἐκτὸς ἐὰν τὴν ἀγοράσῃ ἀπὸ ἡμᾶς;

Τὸ μικροσκοπικὸν τραῖνον τοῦ Χάλσου

ἐπανελάβε τὴν τροχίαν του ἐπὶ τῆς περιφερείας τῆς τραπέζης, πολλὰς φορὰς, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἐνδειξιν ἐξαντλήσεως, ἀπλῶς διὰ τοῦ ἀποδέκτου τοῦ ἀντλοῦν διηνεκῆ δύναμιν, ἀσυρμάτως.

Ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχε. Οἱ χρηματισταὶ ἔβλεπον τὸ πρᾶγμα ὀλοφάνερο μὲ τὰ μάτια των. Ὅσον γιὰ τὰς κερδοσκοπικὰς ἐφαρμογὰς δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ κανεὶς. Αὐτοὶ ἤξευραν κάλλιον παντὸς ἄλλου.

— Βλέπετε, φίλοι μου, εἶπεν ὁ Ἰ'αβάν. Ἴδῶ δὲν ἔχει ἀπάτη. Τὸ μηχανήμα ἐργάζεται τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως, χωρὶς προφάσεις καὶ χωρὶς ὑπεκφυγὰς. Σὰς ὁμιλεῖ καθαρά. Ἴδνε πρᾶγμα τρομερόν, καὶ ἐὰν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν κάμῃ θαύματα, εἶμαι ὁ μεγαλύτερος βλάξ τοῦ κόσμου.

— Βάλετέ το νὰ κάμῃ ἄλλο ἓνα γῦρο, κύριε Χάλσου, εἶπεν ὁ Στάνδλεϋ. Δὲν χορταίνω νὰ τὸ βλέπω νὰ γυρίζῃ μόνον του χωρὶς κινητήριον δύναμιν κατὰ τὰ φαινόμενα.

Ὁ Χάλσους ἐπίεσεν ἓνα μοχλὸν καὶ τὸ τραῖνον ἤρχισε πάλιν τὴν ἀκάματον τροχίαν του.

Αὕτῃ εἶνε ἡ μέθοδος διὰ τῆς ὁποίας οἱ μεταγενέστεροι θὰ ταξειδεύουν, κύριοι, εἶπεν ὁ Ἰ'αβάν νηραλίως. Ἰῖς τὸ χέρι των θὰ εἶνε νὰ τὴν ἀποδεχθῶν ἢ νὰ τὴν ἀπορρίψουν. Ἀκριβῶς εἶνε καὶ εἰς τὸ ἰδικόν σας χέρι.

Σιωπὴ ἐπεκάθησεν ἐπὶ τοῦ ὀμίλου τῶν χαλκεντέρων αὐτῶν χρηματιστῶν. Τὸ μηχανήμα καίτοι τόσον ἀπλοῦν, τοὺς ἐφαίνετο σὰν κατὶ σατανικόν.

Ἰκύνταζεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἦσαν ὅλοι πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀντεπρο-

σώπευον κεφάλαια ἀπείρων ἑκατομμυρίων· εἶχον ἐνώπιόν των ἓνα μηχανήμα τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν πεποιθήσιν ὄλων των ἐμελλε νὰ αὐξήσῃ μυριοπλασίως τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα. Τοὺς ἐγοήτευεν ἡ ἰδέα, τοὺς ὑπνώτιζε, τοὺς ἔκαμνε νὰ τρέμουν ἀπὸ τὴν γλυκύτητα τοῦ ὀνείρου τὸ ὁποῖον παρίστατο ὡς πραγματικότης. — Ἀπειρα ἑκατομμύρια καὶ ἀπύλυτος ἐξουσία! Ἐκαστός ἐξ αὐτῶν ἔχει ἢ τὸ μέτωπον, ἢ τὸ ἄνω χεῖλος ὑγρὸν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν.

Αὐτὸ τὸ πρῆγμα εἶνε φοβερός μαγνήτης, κύριοι, εἶπεν ὁ γνωστός μας Στάνδλεϋ. Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι ἐπροσπάθησα ν' ἀποσπασθῶ ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ δὲν μπορῶ. Ὅταν μοῦ τὸ ἐπαρουσίασαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι εἰς τὸν Ἅγιον Λουδοβίκον ἠσθάνθη ὅ,τι αἰσθάνεσθε καὶ σεῖς τώρα. Ὅταν ἐφυγαν ἤρχισα νὰ χάνω τὴν γοητείαν, ἀλλὰ σήμερον πάλιν εἶμαι ἔρμαιον αὐτῆς. Τὸ φοβοῦμαι καὶ ἐπιθυμῶ νὰ παραιτηθῶ, ἀλλὰ μὲ τραβάει. Δὲν μπορῶ νὰ ἀρήσω νὰ μοῦ φύγῃ.

Σιωπὴ διεδέχθη τοὺς λόγους τούτους. Ἡ ἀτμοσφαῖρα τοῦ δωματίου ἦτο παραδ' ἕως τεταμένη. Ὅλοι ἦσαν βυθισμένοι εἰς διαλογισμοὺς καὶ ρεμβασμοὺς. Πρῶτος ὁ Ρ'αβὰν διέκοψε τὴν σιωπὴν.

Κύριοι, εἶπεν, ἐνώπιόν μας ἔχομεν τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιον τῆς συμβάσεώς μας, καὶ δι' αὐτὸ συνήλομεν σήμερον. Ἰᾶχετε τὰς ἀμυβολίας σας περὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἰκανότητός μου. Σᾶς ἔδειξα ποῖον εἶνε τὸ βραβεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐργαζόμεθα. Νὰ το ἐκεῖ εἶνε ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὅ κ.

Νάλσους ἐδῶ μὲ πληροφορεῖ, ὅτι ἔχει δυσκολίας μὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον εἶνε δυσηρεστημένοι, ἀλλὰ καὶ μεγάλην περιέργειαν ἔχουν. Δι' ἐργασίαι μας εἶνε τοιαῦται ὥστε δὲν ἤμποροῦμεν νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸ παραμικρὸν εἰς ἐργάτας. Ἐχομεν ἐπομένως ἀνάγκην νὰ κατασκευάσωμεν πρῶτον ὅλας τὰς μηχανὰς καὶ νὰ τὰς ἐγκαταστήσωμεν διὰ μιᾶς. Δι' αὐτὸ χρειάζεται καιρὸς, καὶ χρειάζονται καὶ χρήματα. Νὰ συνεννοούμεθα λοιπόν. Δὲν εἶνε δυσπιστία ἡ ὁποία μᾶς ἐνοχλεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνυπομονησία.

Ὅσον διὰ ἐξοδὰ δὲν εἶνε δὴ καὶ τόσον μεγάλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐξοδὰ μας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ γιγανταίου χαρακτῆρος τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ βεβαίου τῆς ἐπιτυχίας. Ἰᾶνε ὡς μία σταγὼν ἀπὸ τὴν στάμναν. Αὐτὰ εἶνε γεγονότα. Κατὰ συνέπειαν ἤλθον ἀπὸ τὸ Σικάγον νὰ σᾶς ἐρωτήσω, κύριοι, τί ἐπιθυμεῖτε. Μὲ ἐπεκρίνατε. Ἀλλὰ δὲν λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν πόσον ἐμόχθησα διὰ νὰ ψηφισθῶν τὰ διάφορα νομοθετήματα ὄχι μόνον εἰς τὴν Πολιτείαν μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς γειτονικὰς Πολιτείας. Ὁ μέγας σκοπός μας εἶνε νὰ λάβωμεν πλήρη δεσποτείαν ἐπὶ τῆς χώρας, δεσποτείαν, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἤμπορῶν νὰ κλονίσουν οὔτε πολιτικαὶ οὔτε βιομηχανικαὶ μεταβολαί. Αἶ, λοιπόν αὐτὸν τὸν σκοπὸν, κύριοι, ἐγὼ σᾶς τὸν πραγματοποιοῦ. Ὅλος ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶνε εἰς τὰς χεῖρας σας. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ κατορθώσω ἐγὼ. Τί εἶνε λοιπόν ὅπου ἐπιθυμεῖτε κύριοι; Μέχρι τοῦδε ἐζητούσατε τὰ ἀδύνατα. Τώρα σᾶς ἔδειξα ἐγὼ, ὅτι τὰ ἀδύνατα εἶνε

δυνατά. Ἴδού ἡ ἀπόδειξις τῶν λόγων μου. Ἦν ἔχετε ἐπάνω εἰς αὐτό τὸ τραπέζι. Ἐκτός ἐάν εἶμαι παράφρων, σὺς λέγω, κύριοι, ὅτι ἤμπορεῖτε ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρῆτε τὸ Συμβούλιόν μας τοῦτο, ὡς τὴν μέλλουσαν πανίσχυρον Κυβέρνησιν τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Μερικοὶ δισταχμοὶ ἀχίμη ἐξεφράσθησαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐπεκράτησεν ἡ ὁμόνοια καὶ ἀποφασιστικότης καὶ οἱ διοικηταὶ ἀντήλλαξαν χειραφίαις καὶ ὁ Ρ'αβάν ἀνεχώρησε κατευχαριστημένος. Συνήντησε τὸν Χάλσυν εἰς τὸν διάδρομον μετ' τηλεγράφημα εἰς τὰς χεῖρας ἀγγέλλον ὅτι ἡ Σοφία ἔτεκε θῆλυ, τὸ ὅποιον, ἐγεννήθη μετ' μικρὰν παραμόρφωσιν δι' ὃ ἐκαλεῖτο νὰ σπεύσῃ εἰς Σικάγον. (1) Ρ'αβάν ἐπέταξε τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸ ἔδαφος ἀγανακτημένος καὶ λυπημένος.

— Δὲν εἶνε στιγμὰὶ αὐταὶ νὰ λαμβάνη κανεὶς δυσάρεστα νέα, εἶπε καὶ προέτρεψε τὸν Χάλσυν νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Ἐἰς τὸ χρυσοπάρυφρον Ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον ὁ Ρ'αβάν, ὁ Χάλσυν καὶ ἡ Βιργινία κατέλυσαν, ἦτο ἰλιγγιώδης ἡ τύρβη τοῦ πλουτοκρατικοῦ κόσμου διὰ μέσου τῶν αἵθουσῶν καὶ τῶν διαδρόμων. Βαθυλωνία διαλόγων, μουσικαὶ συναυλίαι, ποταμὸς καμπανίτου, θερμότης, αἶγλη, ἀρώματα, βόμβοι ἀδιάκοποι, γέλωτες, ἤχοι καταφθάνοντων αὐτοκινήτων. (1) Ρ'αβάν ἐστάθη παρατηρῶν τὴν χειμαρρῶδη αὐτὴν χρυσοβαρῆ ἀνθρωπότητα. (2) δι' ἀλόγοι οἱ ὅποιοι ἔφθαναν κατὰ διαλείμματα

εἰς τὰς ἀκοάς του, ἦσαν περὶ τῶν πολιτικῶν τῆς ἡμέρας, μετ' ἑκτακτον σφοδρότητα συζητούμενα. (3) Ρ'αβάν ἠρέσκετο εἰς αὐτὴν τὴν ζωηρότητα. Ἦ φύσις του ἦτο ὅλη δρᾶσις καὶ πρόοδος, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλεκτρίζετο ὁσάκις εἰς τὸν συνωστισμόν τοῦ πλήθους τῶν φρακοφόρων, ἦρχετο εἰς ταχεῖαν ἐπαφὴν μετ' ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι, ἐγνώριζε καλῶς, ἀντεπροσώπευαν ἑκατομμύρια δολλάρια ἕκαστος. Ὅμιλον κατέπιν ὀμίλου, ἐνῶ διήρχοντο ἀπὸ πλησίον του, τοὺς ἐσπούδαζε ὅλους ὁ Ρ'αβάν καλὰ, καὶ ἀπὸ τὴν σπουδὴν του ταύτην ἐξήγαγε πορίσματα. Παρατήρησεν ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ταλαντοῦχοι συνωδεύοντο ἀπὸ γυναῖκας ἀπαστραπτούσας ἀπὸ διαμάντια, σμαράγδους, σαπφείρους, καλλονὴν καὶ νεότητα. Ἴνας ἐξ αὐτῶν τῶν πλουτοκρατῶν δὲν ἦτο ὁ ὅποιος νὰ μὴ ἔχη εἰς τὸ πλευρόν του μίαν τοιαύτην ἑκπαγλὸν γυναῖκα. Ἴκαμε λοιπὸν τὸ συμπέρασμά του ὁ Ρ'αβάν. Ἄμα ἕνας ἀνθρώπος φθάσει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ του καὶ ἀποκτήσῃ δύναμιν, ἐξουσίαν καὶ πλοῦτη, πρώτη σκέψις του ἔρχεται ὡς φυσικὴ συνέπεια ἡ ἀπόκτησις μιᾶς γυναικός. Καὶ μίαν γυναῖκα πάντοτε περιμένει ἕναν τοιοῦτον κατακτητὴν πλούτου, ἐξουσίας, δυνάμεως. (4) Ὀχι γυναῖκα ἠλικιωμένη, ὄχι γυναῖκα συνεσταλμένη, ὄχι γυναῖκα φιλόπονος. Ἀπὸ τέτοιαις γυναῖκες δὲν φαίνεται οὔτε μίαν εἰς αὐτὸ τὸ κατάστιλπνον κέντρον. Τριγύρω του ὁ Ρ'αβάν ἐβλεπε γυναῖκας ἐπιβάλλοντος παρουσιαστικοῦ, κολυμβώσας εἰς τὰ μετάξινα, ἀστραπτούσας ἀπὸ τὰ πετράδια, γελώσας, νέας, ὡραίας γυναῖκας τῶν ὀ-

ποιών ἢ λαλιὰ ἦτο ἀπαλή, καὶ περίξτων ὁποίων περιίπτατο καθὼς ἐδιάβαιναν, κάποια ἀκατανόητος γοητεία. Ἰΐδεν ἄνδρας τοὺς ὁποίους ἐγνώριζε καλά, συνοδευομένους ἀπὸ γυναῖκας τὰς ὁποίας δὲν ἐγνώριζε καθόλου. Ἰσκέρθη καθ' ἑαυτὸν καὶ εἶπε :

— Λοιπὸν, αὐτὸ εἶνε. Δύναμις καὶ καλλονὴ πᾶνε μαζί. Ναι, κατόπιν εἶνε καὶ τὸ ἄλλο. Ἀρήματα καὶ καλλονὴ πῖνε μαζί. Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ δύο συμπέρασματα εἶνε ἓνα καὶ τὸ αὐτό. Ὡστε γενικὸν πόρισμα. Νεότης, κάλλος, ἔρος εἶνε παρεπόμενα συμπληρώματα τοῦ πλούτου, τῆς εὐδοκίμησεως, καὶ τῆς ἐξουσίας. Αὐτὸν τὸν διαλογισμὸν ἔκαμε καὶ αἰφνηδίως τοῦ ἦλθε ἡ μελαγχολικὴ σκέψις, ὅτι αὐτὸς καίτοι ἦτο ἐντὸς αὐτῆς τῆς τύρβης δὲν ἦτο ἐξ αὐτῆς. Ἰσκέρθη ὅτι εἶχε τὸν πλοῦτον, τὴν εὐδοκίμησιν καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὰ τρία παρεπόμενα συμπληρώματα. Ὡκτερε τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἐρέμβαζεν ὅτε αἰφνης ἀντίκρυσεν τὸ βλέμμα ἐνὸς γνωστοῦ του διαβαίνοντος μαζί μὲ μίαν νεαρὰν γυναῖκα. Ἦτο ὁ μέγας καὶ πολὺς Τζὼν ὁ κλαψιάρης χρηματιστής, τὸν ὁποῖον πρὸ τριῶν ὥρῶν ὁ Γ'αβάν εἶχεν ἀποπέμφει ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἰταιρείας. Ἦ μελαψὴ φυσιογνωμία τοῦ Τζὼν ἐγένετο ἀκόμη μελαψότερη, ὅταν εἶδεν ἐνώπιόν του τὸν νικητὴν του μόνον καὶ μεμονωμένον. Ἰμειδίασε σαρδονικῶς. (1) Γ'αβάν ἠσθάνθη αὐτὸ τὸ μειδίαμα ὡς μαχαίρι. Ἀνελογίσθη ὅτι ἐνῶ ἠμπόρεσε νὰ καθυποτάξῃ τοὺς φοβεροὺς χρηματιστὰς τῆς Νέας Ἰόρκης εἰς τοὺς πόδας του, μολαταῦτα, εἰς αὐτὸ τὸ κέντρον των, ἦτο

μόνος, ἀσυνόδευτος ἀπὸ γυναῖκα, ἢ ὁποία νὰ διαρρημίξῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν δύναμίν του, καὶ βέβαια οἱ ἄλλοι γελοῦν. Ποῦ εἶνε ἡ γυναῖκα, ἢ ὁποία νὰ φορῇ τὰ διαμάντια του; Ἦμπορεῖ νὰ εἶνε μέγας εἰς τὴν Ἀγοράν, ἀλλ' εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος ἠμποροῦσε νὰ περᾶσῃ καὶ ὡς ἐπαρχιώτης ἔμπορος, πρῶτην φορὰν ταξειδεύων. Ἰστράφη ἀποφασιστικῶς, ἐπῆρε τὸ κλειδί τοῦ δωματίου του καὶ ἀνέβη εἰς τὸ διαμερισμὰ του. Περνῶν ἐσταμάτησεν εἰς μίαν θύραν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐφαίνετο φῶς. Ἰκτύπησε. Μία ἀπαλή φωνὴ ἀπήντησεν «ἐμπρός». Ἰκτύπησε πάλιν μὲ κάποιον δισταγμὸν. Ἦ φωνὴ ἐπανάλαβεν «ἐμπρός». Ὡθησε τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθεν. Ἦ Βιργινία Δελαβάρη ἴστατο ἐνώπιον τοῦ καθρέπτου τῆς περατόνουσα τὸν καλλωπισμὸν τῆς, καίτοι δὲν ἔμελλε νὰ καταβῇ εἰς τὸ γεῦμα. Στραφεῖσα καὶ ἰδοῦσα τὸν Γ'αβάν, ἐγένετο καταπόρφυρος.

— Κύριε Γ'αβάν, σεῖς εἶσθε; Ἰνόμιζα ὅτι ἦτο ἡ θαλαμηπύλος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκτύπησα τὸν κώδωνα.

Ὁ Γ'αβάν ἐκλείσεν τὴν θύραν λέγων.

— Δὲν πειράζει γιὰ τὴν θαλαμηπύλον. Μόνον ἓνα λεπτὸν θὰ μείνω. Ἦθελα νὰ σὺς εἶπω.

— Νὰ φύγετε! ἀνεφώνησεν ἡ Βιργινία. Δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσέλθετε. — Δὲν ἐπιτρέπεται — δὲν εἶνε ὀρθόν! Πηγαίνετε.

— Εἶσθε ἔξοχα στολισμένη δεσποινὶς Δελαβάρη, ἀπήντησεν ἀπλῶς.

Δὲν τὴν εἶχεν ἰδεῖ ποτὲ μὲ τόσον κομψὰ φορέματα. Ὀντως ἦτον ἐκτάκτως ὠραία. Πλὴν τούτου ὅπως τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ Βιργινία εἶχε κά-

ποιαν ἐξαιρετικὴν νευρικότητα καὶ ἐκστασιν τὴν ὁποίαν ὁ Ἰ'αβάν δὲν εἶχε ἄλλοτε παρατηρήσει.

— Ἰμπορεῖτε ὅπουδῆποτε νὰ διαπρέψετε, φιλτάτη μου κόρη.

— Τί ἐννοεῖτε; τὸν ἠρώτησε στρεφόμενη πρὸς αὐτὸν ἀποτόμως.

— Ὅτι θὰ διαπρέψετε. Τὰ χέρια σας, τὰ δάκτυλά σας εἶνε συστατικώτατα, ἀπήντησε, ὀπισθοδρομῶν δὲ κατὰ ἓν βῆμα τὴν παρετήρει ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἐπιδοκιμαστικῶς καὶ προσθέτων:

— Σὰς ὁμολογῶ, δεσποινὶς Δελαβάρη ὅτι μὲ ἐκπλήσσετε.

— Ἀλλὰ τί ἐννοεῖτε κύριε Ἰ'αβάν; Σὰς παρακαλῶ, πηγαίνετε τῶρα. Πρέπει νὰ φύγετε, σὰς λέγω.

— Μὴ στενοχωρεῖσθε, θὰ φύγω ἐντὸς πέντε λεπτῶν. Νά, κτυπᾷ ἡ θαλαμηπόλος. Πέτε της ὅτι δὲν εἶσθε ἀκόμη ἔτοιμη. Θέλω μιὰ στιγμὴ ἀκόμη νὰ σὰς κάμω μιαν πρότασιν. Εἶνε ἐμπορικὴ πρότασις, δεσποινὶς Δελαβάρη.

— Σὰς διαβεβαιῶ, κύριε Ἰ'αβάν ὅτι δὲν ἤξεύρω τί ἔχετε κατὰ νοῦν, εἶπεν ἐμπρατικῶς, μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου της ζωηρεῦον.

— Δὲν ἔχω κατὰ νοῦν κανὲν κακὸν πράγμα, φιλτάτη κόρη. Εἶνε ἀπλῶς ὑπηρεσιακὸν ζήτημα, ὅπως σὰς εἶπα. Εἶσθε ἐδῶ ὡς ὑπάλληλός μου, ἐννοεῖται. Ἀλλὰ δὲν σὰς ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ὅτι ὅπως εἶσθε ἀπόψε ἐνδυμένη, καὶ ὅπως εἶμαι καὶ ἐγὼ ἠμπορούσαμεν νὰ περάσωμεν κάτω εἰς τὸ πλῆθος, καὶ νὰ μὴ μᾶς γνωρίσῃ κανεὶς. Θὰ ἦτο ἔξοχον νὰ ἀναμιχθῶμεν

μὲ αὐτὸ τὸ ἰλλιγγιῶδες πλῆθος καὶ νὰ καθήσωμεν εἰς τὸ γεῦμα. Ἄνόητος ἰδέα βέβαια, ἀλλ' ἀροῦ μου ἦλθε σὰς τὴν προτείνω.

Ἡ Βιργινία ἠσυχάσασα ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθέσεις τοῦ Ἰ'αβάν ἀπέβαλε τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε καὶ αὐτὴ σφοδρότατον πόθον νὰ φανῆ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλῆθους ἐκείνου καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν γοητείαν τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς δυνάμεως ἔστω καὶ μίαν μόνην ἐσπέραν.

— Μὲ ὠθεῖ, τοῦ εἶπε, τρομερὰ αὐτὴ ἡ ἰδέα. Δὲν ἤξεύρω διατί. Εἶνε εἰς τὸ αἷμα μου, εἶνε εἰς τὴν ἀτμοσφαιρὰν αὐτὴν ὅπου ἦλθαμεν. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι πάντοτε ἠσθανόμην ἀκταμάχητον ἔρεσιν διὰ τὰς λαμπηδόνας αὐτὰς, καὶ βλέπετε ἐστολίσθην ὡς νὰ ἐμελλε νὰ μεθέξω. Ποτὲ δὲν ἔλαβα ἀρρομὴν νὰ δοκιμάσω τοιαύτας ἀπολαύσεις. Ἀλλὰ ἀπόψε, εἶπα μὲ τὸν νοῦν μου. Ἴστω ἂν πρόκηται νὰ περάσω τὴν βραδεῖά κλεισμένη εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Θὰ στολισθῶ ἀπλούστατα διότι θέλω νὰ καταιβῶ ἐκεῖ κάτω, νὰ καθήσω εἰς τὸ γεῦμα, νὰ χορεύσω, νὰ συνομιλήσω νὰ γελάσω. Ξεύρω αὐτὸ εἶνε ὄνειρον, ἀροῦ δὲν εἶνε κανεὶς νὰ μὲ συνοδεύσῃ, ἀλλὰ δὲν σημαίνει ἐννοῶ νὰ δράσω ἀπόψε ὡς νὰ μὲ ἐπερίμενεν ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος κάτω νὰ μὲ θαυμάσῃ. Τί εἶνε αὐτό; Τὸ ἔχει ἡ ἀτμοσφαιρὰ; Τὸ ἔχει ὁ τόπος; Δὲν ξέρω κύριε Ἰ'αβάν.

— Ναί, τὸ ἔχει ὁ τόπος, ἀπήντησεν ὁ Ἰ'αβάν. Ὅλοι προχωροῦμεν ἀστραπηδόν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Εἶνε ἠλεκτρικὴ ἐποχὴ. Δὲν ἠμπορῶ νὰ σὰς μεμφθῶ διὰ τὴν σφοδράν σας ταύ-

την ἔφεσιν. Σᾶς ἐννοῶ πληρέστατα. Ἰξεύρω τι θέλετε.

— Ἴ ἐννοεῖτε;

— Θέλετε ἀκριβῶς ὅ,τι θέλω καὶ ἐγώ. Αὐτό ὅπου θέλετε τό ξεύρω διότι καὶ ἐγώ τό αὐτό πράγμα θέλω. Δύναμιν θέλετε, ἰσχύν. Ακριβῶς καὶ ἐγώ δύναμιν θέλω καὶ ἰσχύν. Αἰσθάνομαι ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε πλήρης δυνάμεως. Τό αἰσθάνομαι ἰδίως ὅταν σᾶς πλησιάζω. Καὶ σεῖς αἰσθάνεσθε τό αὐτό πράγμα ὅταν μέ πλησιάζετε!

Ἡ Βιργινία ἐνευσε μέ ταχύτητα καὶ ἡμικλείουσα τοὺς ὀφθαλμούς.

— Καί, ἀληθές εἶνε αὐτό, εἶπε.

Ἀληθέστατον.

— Θέλετε νίκην, θρίαμβον, ὑπεροχήν, δεσποινὶς Δελαβάρη. Ἰῆσθε φιλοδοξος. Δέν λέγω ὀρθά;

— Ὁμολογῶ ὅτι ὀρθά λέγετε. Δέν ἔμπορῶ νά κάμω διαφρορετικά. Ἴ πταίω; Ἴτσι εἶμαι πλασμένη. Ἀλλά τί τό ὄφελος ἀφοῦ αὐτά ὅπου θέλω εἶνε ἀκατόρθωτα.

— Δέν εἶνε ἀκατόρθωτα. Καὶ γι' αὐτό σᾶς ἐπρότεινα αὐτό ὅπου σᾶς ἐπρότεινα. Ἰῆμαι καὶ ἐγώ πλήρης ἀπὸ τὴν αὐτὴν φιλοδοξίαν. Σεῖς εἶσθε νέα ἀλλὰ καὶ ἐγώ ἀρκετὰ νέος. Τό φόρεμά σας εἶνε ἐξαισίον, ἀλλὰ δέν ἔχετε διαμάντια, οὔτε εἰς τὸν τράχηλον οὔτε εἰς τὰ δάκτυλα.

Ἡ Βιργινία ἐπειράχθη ἀπὸ τό νόημα αὐτῆς τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ραβάν.

— Κύριε Ραβάν, εἶπε ζωηρῶς, δέν ἔπρεπε νά μέ φέρετε ἐδῶ. Καὶ τό χειρότερον εἶνε ὅτι δέν ἔμπορῶ ἐγώ πλέον νά ἐπιστρέψω νά ἐργάζομαι ὅπως πρὶν καὶ νά εἶμαι ὅ,τι ἔμουν πρὶν. Ἰῆδα

τὴν τύρβην αὐτῆς τῆς ζωῆς ἐδῶ καὶ ἄπαξ τὴν εἶδα, τό αἷμα μου ἦναψε. Ἰννοῶ νά εἶμαι μέρος αὐτῆς. Δέν ἐπιστρέφω πλέον εἰς τὴν προτέραν μου ζωὴν. Ὅχι.

— Ὅχι, βέβαια, ἀπήντησεν ὁ Ραβάν, μέ ἡρεμον τόνον. Ὅχι πλέον ὅπως πρὶν. Ὅλοι μας προχωροῦμεν ἀπὸ φάσιν εἰς φάσιν, καὶ ἀπὸ στάδιον εἰς στάδιον. Καθ' ἡμέραν εἶμαι μεγαλύτερος παρ' ὅ,τι ἔμην τὴν προτεραίαν. Δέν εἶμαι ὁ αὐτός Ραβάν, ὁ ὁποῖος ἔμην ἄλλοτε. Ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν πρακτικωτάτην μου πρότασιν, ἡ ὁποία ἐννοεῖται, ἰσχύει διὰ μίαν μόνον ἐσπερίδα. Ἀς λησμονήσωμεν ὅλα τὰ δυσάρεστα καὶ ἄς ὑποδυθῶμεν ἓνα φανταστικὸν ρόλον, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον ὥραν.

Ταῦτα λέγων ἔφαξεν εἰς τὴν τσέπην τοῦ ἐπενδύτου του καὶ ἐξήγαγε θαυμάσια πολύτιμα πετράδια, περιδέρμια, δακτυλίδια καὶ τιμαλφές κοσμημα τῆς κεφαλῆς, ὅλα μεγάλης ἀξίας καὶ τῆς τὰ ἐφόρεσεν ὁ ἴδιος.

— Τώρα εἶσθε πλήρης, εἶπε. Δέν σᾶς λείπει τίποτε. Ὠραιοτέραν γυναῖκα δέν ἔχω ἰδεῖ. Ἰῆσθε γεννημένη γι' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ζωὴν, διὰ τὴν Νέαν Ἰόρκην, ἡ ὁποία εἶνε ἡ καρδία τοῦ κόσμου. Θὰ θριαμβεύσης, θὰ κατακτήσης.

Ἡ Βιργινία ἐφάνη μεταμορφωμένη. Ἴπο πλέον ἄλλη γυναῖκα. Ἰστράφη πρὸς αὐτὸν μέ βλέμμα τό ὁποῖον εἶχε κάτι νέον στοιχεῖον εἰς τό φῶς του. Ἴπο ὀλίγον τι σύνοφρυς, διαποροῦσα, καὶ τὸν ἀνέκρινε διὰ τοῦ βλέμματός της χωρὶς νά εἶπῃ λέξιν. Ὁ Ραβάν ἀντελήφθη τό σιωπηλόν

αυτό έρωτηματικόν τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς, καὶ ἠσθάνθη καὶ αὐτὸς ἐντὸς τοῦ κάποιον συναίσθημα κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπάλασεν ἀμέσως καὶ τοῦ ὁποίου ὑπερίσχυσεν. Ἡ φωνή του ὄθεν ἦτο φυσικὴ καὶ ἀκράδαντος ὅπως καὶ πρὶν.

— Τὸ πλῆθος κάτω εἶνε μέγα καὶ κανεὶς δὲν θὰ μὴς γνωρίσῃ. Κανεὶς δὲν ἤξεύρει ὅτι εἶσθε ἡ στενογρόφος μου. Ἡμέ θὰ μὲ γνωρίσουν πολλοὶ ἀλλὰ ἀνευ ὑμῶν θὰ εἶμαι ὁ μόνος ἐκατομυριοῦχος μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πλῆθος ὁ ὁποῖος δὲν θὰ εἶχε εἰς τὸ πλευρόν του μίαν γυναικείαν καλλονήν. Ἐλησμονήσα νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι οὔτε ὁ γαμβρός μου δὲν εἶνε ἐν Νέα Ὑόρκη, ὁ ὁποῖος σᾶς γνωρίζει. Ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως εἰς τὸ Σικάγον.

Δὲν ἦτο ἀσχημος ὁ Ρ'αβάν, ἀλλὰ ἡ ἡλικία του ἦτο ἀρκετὰ μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τῆς Βιργινίας. Ἡ καλλονή τῆς καὶ ἡ γοητεία τῆς θὰ ὑπεδούλουν πάντα ἄλλον ἄνδρα ἐκτὸς τοῦ Ρ'αβάν, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκύτταζεν ἡρέμως καὶ μειδιῶν, συλλογιζόμενος ἴσως ὅτι αἱ φαιαὶ τρίχες τῶν κροτάφων του ἀπετέλουν κάποιαν παρατομίαν ἀπέναντι τῆς ὁροσερᾶς νεάνιδος ἡ ὁποία τὸν συνώδευεν.

Ἐπὶ τέλος κατόπιν πολλῶν δισταγμῶν, τοῦ εἶπε, δεικνύουσα τὰ κοσμήματα τὰ ὁποῖα τῆς ἐρόρεσε.

— Αὐτὰ βεβαίως δὲν εἶνε γιὰ μέ. Δὲν θὰ τὰ κρατήσω ὑποθέτω.

— Ὅχι, φιλτάτη κόρη. Μόνον διὰ μίαν ἐσπέραν θὰ κάμετε χρῆσιν αὐτῶν. Αὐτὰ ἀνήκουν ἀλλοῦ φιλτάτη κόρη.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς τὸ ζεῦγος διέσχιζε τὰς ἀστραπτούσας ἀπὸ κόσμον καὶ πλοῦτον αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου,

καὶ εἶχον τὸ ἦθος πορφυρογεννήτων ἀριστοκρατῶν.

Τὸ αὐτὸ ἦθος, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπλότητα καὶ ἀνεσιν ἔδειξαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ γεύματος. Ἦτο πρώτη των πείρα καὶ ὁμως ἐφαίνετο ὡς ἐὰν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔζων καθ' ἡμέραν. (1) Ρ'αβάν ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀντελήφθη ὅτι ὁ θρίαμβός του ἦτο πλήρης.

Ἦτο εὐκολος θρίαμβος. Διὰ τὸν Ρ'αβάν πῆς ἄθλος ὑπῆρξεν πάντοτε εὐκολος. (1) Θαυμασμός του διὰ τὴν Βιργινίαν ἦτο μέγας, ἀλλ' ἦτο θαυμασμός βασιζόμενος κυρίως ὄχι ἐπὶ τῶν συνήθων εἰς τοιαύτας περιστάσεις νεανικῶν ὁρμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπεριορίστου αὐτοσεβασμοῦ του. Ἀπέναντι τῆς κολοσσιαίας φιλαυτίας του ὁ Ρ'αβάν ὅλα τὰ ἀναμνησθήτητα θέλητρα τῆς Βιργινίας περιήρχοντο εἰς ἐντελῶς δευτερεύουσιν μοῖραν. Ὁ μέγας του ἐγωϊσμός, ἡ συναίσθησις ὅτι κατώρθωσε νὰ θαμβώσῃ ὅλον ἐκεῖνον τὸν κόσμον μὲ πᾶν ὅ,τι ὁ κόσμος ἐκεῖνος ἐθεώρει ἄξιον λατρείας ἀπεσόβησε πᾶσαν ἐκτροχίασιν τῶν μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς Βιργινίας σχέσεων. Ἐὰ δαπανηρότερα ἐδέσματα ἦσαν ἐπὶ τῆς τραπέζης των, ἀλλ' ἔπραξαν μὲ μεγάλην ἐγκράτειαν. Ποικιλία οἴνων ἐχύθη εἰς τὰ ποτήρια των, ἀλλὰ δὲν ἔπιαν καθόλου. Ὅλην τὴν μέθην καὶ τὴν ἡδυπάθειαν τὴν ἠντλουν ἀπὸ τὸ περιβάλλον τὸ ὁποῖον εὕρισκετο εἰς τὸ ζενίθ τοῦ οἴστρου καὶ τῆς ἡδυπαθείας. Ἦν ἠντλουν προσέτι καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἦσαν κατακτηταὶ αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος. Καὶ αὐτὸς καὶ αὐτὴ

εἶχαν τόσον ἰσχυρόν τὸ αἰσθημα τοῦ μεγαλείου των ὥστε οὐδεμία ποτὲ ἐκτροχίασις μεταξύ των ἔλαβε χώραν. Πλοῦτος, διαπρέπεια, ἡγεμονικότης καὶ κάλλος ἡκτινοβόλου ἀπὸ τὴν τράπεζάν των. Αἰρνης εἰς τὴν γειτονικὴν τράπεζαν κάθεται μετὰ τὴν συνοδεύουσάν αὐτὸν καλλονὴν ὃ νευροπαθῆς δισεκατομμυριούχος τὸν ὁποῖον ὁ Γ'αβάν εἶχεν ἐξώσει ἀπὸ τὸ συμβούλιον τῆς Ἱταρείας καὶ ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου ἐμετρίασε συναντήσας τὸν Γ'αβάν μόνον.

Ἦδη βλέπων τὴν πάγκαλον σύντροπον τοῦ Γ'αβάν ἔμεινεν ἐμβρόντητος. Ὁ Γ'αβάν ἀντελήρθη τὸ πρᾶγμα καὶ ἐδοκίμασε μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας τοῦ ἡδονᾶς εὐρεθεῖς καὶ αὐτὸς τώρα εἰς θέσιν νὰ ἀντιμεδιάσῃ δεικνύων μάλιστα καὶ τὰ δόντια του προσέτι.

— Θεός, ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτὸν ὁ πρόωγος διοικητής.

— Πῶς; εἶπεν ἀγερώχως σχολιάζουσα ἡ ὠραία του σύντροφος, ἡ ὁποία τὸν συνέλαβε προσηλοῦντα τὸ βλέμμα εἰς τὴν Βιργινίαν, τὴν γνωρίζετε αὐτὴν τὴν γυναῖκα; Ποία εἶνε; παρακαλῶ.

— Δὲ ξέρω· προσπαθῶ νὰ σκεθῶ. Τὸ πρόσωπόν της φαίνεται σὰν ἀπὸ ἐκείνας τὰς θεᾶς ὅπου εἶνε λιθογραφημένοι εἰς χρεώγραφα.

— Ὅχι δά;

— Ναί, σὰν θεὰ κεραυνοβόλος.

— Ὅχι δά;

— Ναί, ἡμποροῦμεν γι' ἀπόψε νὰ τὴν ὀνομάζωμεν «Κεραυνοβόλον». Ἀναμριβόλως λάμπει σὰν ἐωθινὸς ἀστήρ. Ἰτελείωσε, εἶνε γοητεία.

— Ὅχι δά;

— Ἔ, καλά, ναί. Ἔϊνε καλλονὴ πρώτης δυνάμεως.

— Ὅχι δά;

— Ναί, μάλιστα, καὶ ἔχουν καὶ ἄπειρα χρήματα προφανῶς.

— Δὲν τοὺς γνωρίζετε;

— Ὅχι δὲν τὴν γνωρίζω αὐτὴν. Δὲν τὴν εἶδα ποτὲ πρὶν ἐκτός, ὅπως εἶπα, εἰς εἰκονογραφίαν. Ἀλλὰ μὴ, παρακαλῶ, ἀνησυχεῖτε, δὲν ἔχω καμμίαν εἰκονογραφίαν της.

— Αὐτὸς ποῖος εἶνε;

— Ἦνας ἀπὸ τὸ Σικάγο ποῦ τὸν λένε Γ'αβάν.

— ὦ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ἡ τύρβη τοῦ ἀμερικανικοῦ βίου εἶνε τι ἱλιγγιώδες. Ἀκαταπαύστως ἀναθρώσκουν οἰκοδομαὶ καὶ τὰ ἐργοστάσια ἀκαταπαύστως ἐξερεῦγονται καπνοῦς. Μυρμηκίαι ἀνθρωπίνων ὄντων βαδίζουσι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις πρὸς ἐπίτευξιν κάποιου πράγματος τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς αὐτὰ ὑπερτάτης σπουδαιότητος. Δις τῆς ἡμέρας ἀπὸ γιγάντια κτίρια ἐξαπολύονται σμήνη ἀνθρωπίνων ὄντων κολοβωμένων ἀπὸ τὴν ἀνηλεῆ βιοπάλην. Ἄλενον ρεῦμα προϊόντων, πλοῦτος ἀμύθητος, ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς χώρας ζητοῦν νὰ ἀρδεύσῃ τὸν κόσμον. Ὅ πολλοὶ τὸν παράγουν· οἱ ὀλίγοι τὸν ἐξουσιάζουν· ὅλοι ἔχουν ἐπιέγουσαν ἀνάγκην αὐτοῦ.

Αἰρνης νέφη ἐμφανίζονται εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ἀνησυχία βασιλεύει. Κανεὶς δὲν ἐννοεῖ τὸν λόγον. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις χωλαίνει καίτοι ὁ πλοῦ-